

vikling i de kredse i retning af at ønske, at det nu skulle være muligt at adoptere.

Jeg har diskuteret med Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske i den periode, hvor jeg har siddet i Folketinget, om det ville være en god idé at lave en lovgivning af denne karakter, og man er i en periode vejet tilbage fra det ud fra respekten for folk i heteroseksuelle parforhold, der ønsker at adoptere. Man frygtede, at donorlandene ville afvise overhovedet at sende børn til Danmark. Men i og med at både Sverige og Storbritannien har truffet beslutning om, at det skal kunne lade sig gøre, hvis man laver en bestemmelse, hvoraf det klart fremgår, at det forudsætter en bilateral aftale, tror jeg ikke, donorlandene ville mene, at de danske adoptionsregler havde den konsekvens, at de måtte afvise at levere børn til Danmark. Det er begrundelsen for, at vi har valgt denne formulering.

Så synes jeg også, at i diskussionen om, hvorvidt det skal være muligt for homoseksuelle at adoptere, skal man være opmærksom på, at 10 pct. af den danske befolkning er homoseksuelle. Det vil sige, at det ikke er en forsvindende minoritet, det er rent faktisk en lang række mennesker, der lever som homoseksuelle. Vi kan se, at antallet af registrerede partnerskaber er stigende, og vi kan jo også se, at i takt med den almindelige anerkendelse og accept af homoseksuelle får de også en naturlig lyst til at udvikle deres partnerskab og skabe en familie.

Det er efter min bedste overbevisning ikke et egoistisk ønske at ville skabe en familie; det er et ønske om at skabe et grundlag for det andet liv, det er at have børn og at leve med børn. En af de største grænseoverskridende oplevelser, jeg har haft, var at gå fra at være alene med en voksen partner, hvor man havde mulighed for at leve det egoistiske liv, som man jo lever, når man ingen børn har, og så tage skridtet og få børn. Der er en verden til forskel, og jeg mener, at Danmark, som har været foregangsland i forsøget på at ligestille heteroseksuelle og homoseksuelle, i naturlig forlængelse heraf også skulle ligestille, når det drejer sig om adoptionsmulighederne. Det er en proces, der kan sættes i gang, når denne lovgivning bliver vedtaget.

Det var jo også en voldsom og meget dramatisk proces, der blev sat i gang tilbage i 1980'erne, da man gennemførte reglerne om registreret partnerskab. Jeg husker selv debatten. Der lå virkelig følelser bag, men jeg tror ikke, der i dag er nogen her i Folketinget, der vil mene, at det

var en forkert beslutning, der blev truffet dengang, for udviklingen går i retning af, at der er en større mangfoldighed. Jeg undskylder over for hr. Per Dalgaard, men jeg mener faktisk, at begrebet mangfoldighed er et godt begreb, når man skal beskrive, hvordan mennesker lever i Danmark i dag. Det er blevet beskrevet flere gange i løbet af denne debat, at der er mange forskellige måder at leve sammen på, og derfor synes jeg, det er vores forpligtelse som folketingspartier og folketingsmedlemmer at sørge for, at lovgivningen lever op til at skabe nogle gode rammer for de mennesker, der lever i det danske samfund.

Kl. 19.50

Vi regner med at få nogle gode diskussioner i Retsudvalget om disse forslag, og så håber jeg, at når et af lovforslagene går til afstemning, kan der rent faktisk vise sig et flertal her i Folketinget. Med den meget nuancerede og mangfoldige diskussion, der har været her i dag, mener jeg i hvert fald slet, slet ikke, at det er udelukket. Men nu skal vi jo i gang med behandlingen i de kommende måneder. Der vil komme mange interessante synspunkter frem i Retsudvalgets diskussion, og jeg er sikker på, at vi får afklaret undervejs, hvilke partier der rent faktisk er så delte, at vi kan skrabe 90 mandater sammen. Det ser jeg frem til.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Allerførst synes jeg da, det kunne være interessant at spørge også fru Anne Bastrup, som andre ordførere er blevet spurgt, om den tale, som blev holdt, dækker hele SF's gruppe, eller hvordan forholdene er i SF, for så vidt angår de forslag, som vi behandler i dag, måske inklusive SF's eget. Jeg spørger bare.

Det andet er, at jeg ved, at fru Anne Bastrup i mange sammenhænge, i lighed med jeg selv i øvrigt, altid siger: Vi skal tage udgangspunkt i barnets tarv. Jeg tror, at fru Anne Bastrup kan børnekonventionen både forfra og bagfra, og derfor undrer det mig egentlig, at SF's beslutningsforslag i bemærkningerne tager udgangspunkt i ønsket om en ligestilling for homoseksuelle. Forslaget vedrører jo adoption, og jeg havde forventet, at SF i helt udpræget grad ville vinkle det ud fra netop hensynet til barnets tarv, men er det i virkeligheden ikke et underligt udgangspunkt i forhold til det, SF normalt plejer at sige, når det gælder børn?